

[Larsen-Ledet]

nerede risikogrupper, efterfulgt af krav om antistoftest i bekræftende fald. Selv om det måske nok umiddelbart er Baltica, der har de konkrete planer om den nye praksis, tror jeg nok, vi må formode, at det er en praksis, der vil sprede sig over hele branchen.

Det er et alvorligt område, det foreliggende lovforslag beskæftiger sig med. Konsekvenserne af forslaget kan blive uoverskuelige ved en gennemførelse, både for forsikringstagerne og for forsikringselskaber.

Vi kommer jo heller ikke uden om at konstatere, at risici allerede i dag hos forsikringstageren kan betyde enten total afvisning eller forhøjet præmie. Det er desværre en ny sygdom, en meget alvorlig sygdom, og et nyt sygdomsforløb, der er tale om.

Vi ønsker derfor under udvalgsarbejdet at få klargjort, om forsikringselskabernes nye praksis er i overensstemmelse med gældende lovgivning, inden vi tager stilling.

Birgith Mogensen (CD):

Allerførst vil jeg påpege, at ingen lov påbyder, at danske borgere i det hele taget skal tegne en livsforsikring. Det er en frivillig sag. Hovedparten af befolkningen gennemlever da også sin jordiske tilværelse med den livsforsikring, det er at være dansker. Vort liv og levned er jo forsikret fra vugge til grav. I den forbindelse tænker jeg ikke mindst på vores sociale og sundhedspolitiske system, der ligger på et meget højt niveau. Dette system er opbygget efter solidaritetsprincippet, for at bruge et af forslagsstillerens egne ord.

At en del af befolkningen ekstraordinært med en livsforsikring økonomisk ønsker at mergardere efterlevende familie etc., er som sagt en frivillig sag og et ønske, der almindeligvis kan opfyldes i en af de forretninger, som hedder forsikringselskaber.

Men pas nu på: livsforsikringselskaber er ikke bare menneskevenlige, sociale liv-og-død-institutioner, der styres af folkevalgte borgere; livsforsikringsbranchen er simpelt hen forretning. Det er der heller ikke noget odiøst ved. Men hvis forretningen skal balancere eller give overskud, kan man ikke i blinde løbe en hvilken som helst risiko. Lederne af virksomheden må ustandselig veje og vurdere.

Derfor er det for mig helt naturligt, at Baltica reagerer som omtalt i pressen. AIDS er

til dato den mest uhyggelige sygdom i nyere tid. Den er uhelbredelig, og en stor del af alle smittetilfældene udvikler sygdommen, som også har en meget høj dødelighedsprocent. De sidste USA-statistikker melder om 350.000 smittede. 30.000 har fået eller har haft sygdommen, 15.000 er døde af AIDS.

SF bruger ordet »solidaritet« flere gange. Lad mig bruge det med omvendt fortegn: vil det være solidarisk at lade 90 pct. af livsforsikringstagerne betale en dobbelt eller tredobbelt forsikringspræmie, fordi 10 pct. lever så farligt, at deres gennemsnitsalder er lav? Ville det ikke være mere retfærdigt at lade »lev farligt-gruppen« klare sig med den livsforsikring, det er at være dansker? Eller set fra en anden side: er det ikke en slags luksus at have råd til en privat livsforsikring? Og set under en anden vinkel: enhver borger kan på mange andre måder spare op til alderdommen eller til de mennesker, som han eller hun ønsker at hjælpe økonomisk efter sin død.

Efter min mening er dette forslag derfor en bitte storm i et glas vand. CD kan ikke få øje på noget problem. Kan man, uanset hvad man fejler, ikke tegne en livsforsikring hos et forsikringselskab, kan man spare op igennem en bank og på utallige andre måder, som er lige så meget værd eller måske mere.

SF mener, at livsforsikring eller ej har noget med forebyggelse af AIDS at gøre. Det er noget pjank. Vi mener tværtimod.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Når ordføreren for forslagsstillerne bryder ind med en kort bemærkning under talerrækken, er det også rimeligt, at han får et svar i en kort bemærkning med det samme.

Hr. Lenger spurgte, hvilken gruppe der blev tilbage, når man kunne udelukke bløderne, og når man kunne udelukke stiknar-komaner.

Der bliver to andre grupper tilbage foruden den tredje gruppe, som hr. Lenger nævnte, nemlig personer fra geografiske områder, hvor AIDS er udbredt i befolkningen, for tiden Haiti og Centralafrika, og endelig seksualpartnere til personer i ovennævnte grupper.

Det er en ganske bred gruppe, og man skal kun svare med ét kryds, hvorvidt man